

דברות קודש

מאת
ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

חג הסוכות

נאטא

התנצלות

עקב קוצר הזמן בימי ירח האיתנים
עדיין לא הוצאנו לאור הד"ת של פרשת
וילך, ר"ה, ויום הקדוש,
ועוד חזון למועד

הגליון הבא יופיע בעז"ה
לקראת שבת בראשית הבעל"ט

©

כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לרגל שמחה
או לעילוי נשמת
ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:

א.י.ש. אשדוד

0527627127

פרשת האיזנו תשפ"ב

קידושה רבא בצפרא דשבתא

בקומו לשפוט הארץ, ומי יכול להצמדק בדין, ומי הגבר אשר לא ירא, כי יבא להיות נשפט לפני שופט כל הארץ על כל מעשיו, הלא החרד על דבר ה' יעשה במרום הר שכלו לתקן את אשר עוות, והתשובה נקרא תשובה מיראה.

ואחר יום הכפורים כשעוסקין במצות סוכה ולולב וד' מינים וצדקה כיד ה' הטובה בנדבה, וחובה לעבוד את עבודת ה' בשמחה וטוב לב, אזי התשובה הזאת תשובה מאהבה.

וידוע מאמר חכמינו ז"ל שעל ידי תשובה מיראה הזדונות נהפכו לשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה הזדונות נהפכו לזכויות (יומא פו:), והקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו וחסדיו הרוצה בתקנות השבים לפניו באמת ובאהבה כאמור ולא תתפון במות המת כי אם בשונו מתמאיו וחיה.

הן קרבים ימי חג הסוכות לבוא, והנה כתיב ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר וגו' (ויקרא כג מ), ואמרו חז"ל (מדרש תנחומא אמור כב) וכי ראשון הוא, והלא יום חמישה עשר הוא, ואת אמרת ביום הראשון, אלא ראשון הוא לחשבון עונות.

ובמור (או"ח תקפא) ביאר דברי המדרש שבמוצאי יום הכיפורים עוסקים במצות סוכה ולולב ואין עושין עוונות, לכך קורא יו"ט ראשון - ראשון לחשבון עוונות, שעד יו"ט סוכות אין זמן לעשות עבירות מרב שעם ישראל מרודין במצוות.

והוסיף לכאר דברי מדרש זה בספה"ק קדושת לוי וכה דבריו, כי באמת נכון הדבר שבימים האלו מראש השנה עד יום הכפורים כל איש ואיש בודאי עניו פקוחות על כל דרכיו לשוב אל ה' איש לפי שכלו יהולל, ולפי מדרגתו מפקד ה' ומהדר גאונו

על כן בחג הזה שאנו באים לחסות בצל ש-די על ידי מצות ומעשים טובים מאהבת השם יתברך, אז מונה העונות לידע כמה מצות יהיה חילוף העונות, מה שאין כן עד סוכות דהוא מיראה, אזי לא ימנה כלל שעדיין הם שגגות. אמנם בסוכות שאז הוא מאהבת השם אז השם יתברך מונה וסופר העונות כדי שיתהפכו לזכויות ויהיו מליצים טובים על ישראל. וזהו פירוש ראשון, הוא שנקרא החג הזה ראשון, כי לו משפט להקרא ראשון, על שיש בו מעלות חשבון העונות.

בשבוע הבעל"ט בערב חג הסוכות (י"ד תשרי) יחול יומא דהילולא קדישא של הרה"ק רבי ישראל המגיד מקאזוניץ זי"ע, בספר מראה יחזקאל (סוכות) מביא בשמו, לבאר החילוק בין תשובה מאהבה לתשובה מיראה, שהעושה תשובה מיראה כשימצא איזה אמתלא ותירוץ יניח מלעשות המצוה, משא"כ כשעושה מאהבה אע"פ שיש לו תירוץ מ"מ יתחזק ויתאמץ שיבוא דבר מצוה על ידו.

והנה בימים שבין יום כיפור לסוכות הם המבחן לראות אם עשה תשובה מיראה או תשובה מאהבה, דאם עשו תשובה רק מיראתו ית"ש

בימים הנוראים שהוא שופט כל הארץ, אז תשובה זו הוי בבחינה כמו כותים גירי אריות, דנתגירו רק מפחד האריות, דאנו אומרים שאינם גירי אמת (עיין רש"י מלכים ב יז לד), כמו כן תשובה זו נעשה רק מפחד ומורא של הימים הנוראים, וברגע שנגמר הימים הנוראים ימצא אמתלא ותירוץ להתיר לעצמו לחטוא ח"ו, אבל כשאנו רואים שבהסתיים הימים הנוראים, לא רק שאינם חוטאים, אלא אדרבה עוסקים במצות, מזה מוכח שעושים תשובה מאהבה.

ולכן אחרי הימים האלו שאנו עוסקים כל כולנו במצוות, בקניית ארבעת המינים ובניית הסוכה, נחשב כראשון לחשבון עוונות, כמו שאמרנו שתשובה מאהבה זדונות נעשה כזכויות, ועושים חשבון העוונות לדעת את מספר הזכויות שלנו.

ויש לומר עוד בענין זה על פי דברי המדרש (תנחומא שם יח) וזה לשונו, שהקדוש ברוך הוא הן אותן [את ישראל] ביום הכיפורים. אלו ואלו נכנסין לפני המלך לדין, ואין אנו יודעין מי היה מנצח. משל למה הדבר דומה, לשני בני אדם שנכנסו לדין לפני המלך, ולא היה יודע אדם מה ביניהם אלא

אי אפשר לקנות ד' מינים או לבנות סוכה בשבת. אלא צריכים לנצל את יום השבת הזה כדי לעשות הכנה רוחני לחג הסוכות הבא עלינו לטובה, וללמוד הלכות ארבעת המינים והלכות סוכה, וכן ללמוד מסכת סוכה, שהמה לימודים שבמשך ימים אלו אין בדרך כלל זמן פנוי ללמוד בהם, שהרי הכל עסוקים במצוות החג.

וידוע מהרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע שהיה מסיים מסכת סוכה במוצאי יום הקדוש עוד בטרם שטעם דבר מה בפיו, ואנו לכל הפחות צריכים לנצל שבת זו ללמוד מסכת סוכה, וזה בוודאי ההכנה הנרצית והנעלית לחג הסוכות.

יעזור השי"ת שנזכה למדריגת תשובה מאהבה, און זוכה זיין צו א גמר טוב, ושנזכה ליטול הד' מינים בבית המקדש ולשבת בסוכת עורו של לויתן עם ביאת גוא"צ בב"א.

המלך בלבד. דן המלך אותן, ולא היו יודעין הבריות מי נוצח לחברו. אמר המלך, כל מי שהוא יוצא וכידו אגין, הוו יודעין שהוא נצח. כך ישראל ואומות העולם נכנסין לדין ביום הכיפורים, ואין הבריות יודעין מי נצח. אמר הקדוש ברוך הוא, מלו לולביכם בידכם, שידעו הכל שאתם זכיתם בדין.

ויש לומר דנטילת הלולב מראה על העסק במצוות שישראל עוסקים בימים אלו, ומזה אנו רואים שעשו תשובה מאהבה כדאמרן, ולכן הלולב מראה שנצחו בדין שלא רק שנמחלו העוונות, אלא גם העוונות ניתוסף להם כזכויות, וזהו נצחון אמיתי שלא רק שנמחלו עוונותינו אלא שגם נהיו זכויות (ועי' בגמ' ב"מ נ"ט:).

בשנה זו חל להיות יום השבת בתוך הימים שבין יוה"כ לחג הסוכות, וא"כ היאך נקיים הענין להיות עסוקים במצוות בימים אלו, שהלא

רעוא דרעוין

של פורעניות ועונשים, ועל פורענויות אלו נאמר פסוק זה 'ראו עתה כי אני אני הוא, שכל הענינים האלו, העונשים והצרות שיעברו כלל ישראל, הכל הם לבושים והסתרות של שם הוי"ה שהיא בחינת רחמים.

עוד יש לאלוק מילין לומר, דהנה רש"י הק' (סוכה מה ד"ה אני והו) כתב לבאר מה שאנו אומרים בהושענות 'אני והו הושיעה נא', שתיבת 'אני' ותיבת 'והו' הם שני שמות משם ע"ב היוצא משלושה פסוקים 'ויסע' 'ויבא' 'ויט' הסמוכין בפרשת בשלח (שמות יד יט-כא), ושלשתן בן שבעים ושנים אותיות, ומזה שם המפורש אות ראשונה של פסוק ראשון ואחרונה של אמצעי וראשונה של אחרון וכן בזה הסדר כולן השם הראשון 'והו' וי"ו של ויסע ה"א דכל הלילה וי"ו דויט, ושם השלשים ושבע הוא אני, אל"ף דמאחריהם ונו"ן ראשון דהענן בחשבון של מפרע ויו"ד דרוח קדים.

ובסידור שלנו (דער באסטאנער סידור) שמקורו טהור מסידור 'תפילה ישרה' בארדיטשוב, מופיע שמות אלו של שם ע"ב מעל המילים

ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלוקים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל (דברים לב לט).

איתא בספה"ק בני יששכר (אדר מאמר ג דרוש ו) שהנהגה הניסיית הנה ניכרת לעין כל, כי יודעים שיד ה' עשתה זאת, שהוא מהווה כל היות ומשדרם כרצונו. משא"כ ההנהגה הנסתרת בטבע, הגם שהוא ג"כ בהשגחת הוי"ה ב"ה ובכוחו המהווה כל היות, אבל הוא בהתלכשות הטבע, כעין המלך המסתתר בלבושיו וגוף המלך בתוכם.

והנה לבושי השם הנכבד הוי"ה ב"ה נקרא אני, כי האותיות אשר לפני שם הוי"ה [טרה"ד שגימטריא כ"ב] ואחר השם ב"ה [כוז"ו שגימטריא ל"ט] בנימטריא אני, כעין לבוש המסתיר את הלוּבש לפניו ולאחריו, והנה הוא בנימטריא אני, להורות אני אני הוא, והגם שאני מתלבש בטבע, הנה תתבונן כי אני הוא.

ולפי דרכו יש לומר, שהנה תוכן של פסוקים אלו שנאמרים בתוך שירת האיזנו יש בהם כל מיני ענינים

בפרשת והיה אם שמוע של קריאת שמע בתפילת שחרית.

ולפי דברי הבני יששכר הנ"ל שכתב שמה שסביב השם הוי"ה הוא אני, אפשר ליתן טעם על הא

דבהושענות שאומרים 'אני והו הושיעה נא' היו מסוככים עם הד' מינים סביב למוזבח בבית המקדש, ובזמן הזה מסוככים סביב לבימה, לרמוז על ענין זה ש'אני' הוא מה שסביב לשם הוי"ה ב"ה.

וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה לאמר. עלה אל הר העברים הזה הר נבו וגו'. ומות בהר אשר אתה עולה שמה והאסף אל עמיד כאשר מת אהרן אחיך בהר החר ויאסף אל עמיו (דברים לב מה-ג).

ראיתי מובא בשם הרה"ק הדברי חיים מצאנו זי"ע שבפסוקים אלו נרמזים שבכל שנה באותו יום מימי השבוע שחל יום המיתה של משה רבינו ואהרן הכהן, אז בסוכות של אחריו באותו יום בעצמו חל האושפיזין שלו. וזה לפי סדר האושפיזין שנוהגים אצל החסדים שהאושפיזין של משה ואהרן הוא לפני האושפיזא של יוסף.

דהנה אהרן הכהן מת בר"ח אב ובאותו יום שחל הקביעות של ר"ח אב בימי השבוע, באותו יום בשבוע חל האושפיזין שלו, וכן משה רבינו מת בו' אדר, ובאותו יום שחל הקביעות של ז' אדר בימי השבוע, באותו יום בשבוע חל האושפיזין שלו בסוכות.

ועפ"ז מפרש הכתוב 'ומות' היינו ביום המיתה שלך 'והאסף אל עמיד' שבאותו היום יהיה בחג 'האסף' האושפיזין שלך, שבאותו יום שחל יום המיתה בימי השבוע, 'כאשר מת אהרן אחיך' ויאסף אל עמיו' שבאותו יום שמת בו באותו יום חל האושפיזין שלו בחג האסף, כמו כן משה רבינו ע"ה.

את הבטחתו בזמן שהראה למשה רבינו את הארץ המובטחת, ב' וא"כ, גם האבוה"ק זכו לראיית הארץ לפני קיום ההבטחה.

אלא שצריך לומר דלגבי משה רבינו ע"ה שהיתה נשמתו כלולה משישים ריבוא נשמות בני ישראל, כיוון שזכה לראות את ארץ ישראל בחייו, כמו כן זכה לראות את הארץ לאחר הסתלקותו לשמי רום, וכן בהיות נשמתו קשורה בכלל ישראל ראה בקיום הבטחת השי"ת לאבוה"ק, וזה שהיה עליו ללכת ולומר לאברהם יצחק ויעקב (עיין אוה"ח הק' בראשית מט, יא). מה שאין כן האבוה"ק שלא היו כלולים מנשמות בני ישראל, לא זכו להיות קשורים בכלל ישראל בעת קיום ההבטחה של ירושת הארץ, והיה צריך משה רבינו ללכת אליהם ולומר להם על כך.

והוסיף אז ואמר, לגבי אביו כ"ק אאזמו"ר זי"ע שהוא היה מקושר בלב ונפש לכל בני עדתו בכלל, ולבני הקהילה דכאן בפרט, וגם זכה לבקר, לראות ולסקור בעינה פקיחה את כל ענייני הקהילה בכלל ובפרט, וכמו שהיה כן בחייו בודאי שכן הוא הדבר וביתר שאת ועז גם

מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא (שם פסוק נב).

בתוך השנה של פטירת כ"ק אאזמו"ר ז"ל הגיע כ"ק אאזמו"ר זי"ע הכ"מ לארץ ישראל לשמחת תורה, וב'אגלייטען דער יו"ט' אמר, שזכה לחזות בריקודי שמחת התורה במהלך התקפות פה באה"ק בביתר ת"ו, והוסיף ואמר שבשבילו שהוא היה מבני חו"ל היה זה בבחינת 'הראיתך בעיניך ושמה לא תעבור' (שם לד ד), שהרי בחו"ל עושים ב' ימים יו"ט, וביום הראשון הוא שמיני עצרת וביום השני הוא שמחת תורה ואז עורכים התקפות, ואצל כ"ק היה אז שמיני עצרת.

ודקדק שבאמת צריך להבין מה דכתיב בפרשתנו מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא, וכן בפרשת וזאת הברכה הראתך בעיניך ושמה לא תעבור, דאם לא הורשה משה רבינו ע"ה להיכנס לארץ ישראל מה היה הענין בכך שהראה לו השי"ת את הארץ. ופירש"י (שם לד ד) כדי שתלך ותאמר לאברהם יצחק וליעקב, שבועה שנשבע לכם הקב"ה קיימה וכו' לכך הראתיה לך וכו'. וצריך ביאור, א' הרי עוד לא קיים הקב"ה

הדף היומי, ואמר לי שכשלמד על ענין הנענועים התחיל לבכות בזכרו את עבודת הקודש של הנענועים של כ"ק אבי ז"ל שאשרי עין ראתהו כל אלו שהיה אצלו עבודת הנענועים בדביקות נפלאה.

עוד אספר בענין קיום המצות אצל כ"ק אבי ז"ל, שלאחר ההסתלקות הראו לי תמונות מימי חייו, ומהתמונות האחרונות שיש ממנו ראיתי איך שהוא נפרד מהסוכה בשנה שעברה וזה היה חדשים אחדים לפני הסתלקותו, ורואים איך שהוא עמד על מיטה כדי להגיע לנשק הסכך. והאמת שהיה לי קשה להאמין איך הוא עשה זאת, שהרי אז כבר היה חלוש ביותר ובקושי היה יכול לעמוד על רגליו, אבל בשביל חביבות המצוה ניסכו בו כוחות חדשים, ובמסירות נפש קיים המצוה של הפרידה מהסוכה בהידור וכרגש רב.

ויהי רצון שיהיה מליץ יושר בעדנו שזוכה לגמר טוב, ושזוכה לשבת בסוכת עורו של לויטן בביאת גוא"צ בב"א.

לאחר הסתלקותו בסערה השמימה, ואמר שהרגיש בנוכחותו של אביו עמנו בשעת ההקפות, ולבטח שיזכיר ויעלה את זכות ההקפות שלנו לפני כסא הכבוד, ויהיה מליץ יושר בעדנו.

כמו כן יש לומר גם שכ"ק אאמו"ר ז"ל הכ"מ מסתכל על עבודתינו משמי מרומים ואומר 'מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא' 'הראיתך בעיניך ושמה לא תעבור', שהוא רואה את עבודתינו אבל הוא כבר אינו יכול לקיים כל המצוות שאנו מקיימים בימים נוראים אלו. אבל ע"י שאנו - בניו - ואלו שהיו קשורים אצלו מקיימים המצות בעלמא הדין יש לנשמתו עליה בעולמות העליונים.

אמנם כמו שהוא אמר אז כן אנו נאמר שמובטחני שהוא השתתף עמנו בעבודתינו ואנו בטוחים שיזכיר את זכות העבודה שלנו לפני כסא הכבוד, ויהיה מליץ יושר בעדנו.

דיברתי לאחרונה עם אחי כ"ק גאב"ד חוסט שליט"א, ובעת דברי אתו למד אז מסכת סוכה במסגרת

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הנכבד הרה"ח רבי **פינחס פרקל שליט"א**
לדגל השמחה השדויה במעונו בהולדת נכדתו למזל טוב

בת לבנו

ידידנו הר"ר **שמואל שמעלקא פרקל שליט"א**
יזכו לדוות רוב נחת ותענוג דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח

בבריות גופא ונהודא מעליא

מזלא טבא וגדיא יאה

ברגשי שמחה הננו לאחל ברכת מזלא טבא וגדיא יאה

קדם מי שדולה ומשקה אותנו תודה ויראה

משובח בלשון חכמים ובשפתי חסידים

הרה"ח רבי **שמואל שמעלקא פרקל שליט"א**

ראש חבורת הבחורים דקהילתינו הק'

לדגל השמחה השדויה במעונו בהולדת בתו למזל טוב

תזכה לגדלה לבעל תודה לחופה ולמעשים טובים מתוך נחת דקדושה

ואך טוב וחסד ילווך כל הימים בשפע ברכה והצלחה

מאחלים

חבורת הבחורים